உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௮] ரௌத்திரி-ஸு வைகாசிமீ [பகுதி ௭.
Vol. XVIII. May—June 1920. No. 7.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை வினா.

பிரவேச பண்டிதர் வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

அ. கோபாலையர்.

இலக்கணம் I.

(நன்னூற் காண்டிகையுரையும் விருத்தியும்.)

விருத்தியுரை.

சித்தார்த்தி ஸு பங்குனிமீ 24உ (5-4-20) 10-மணிமுதல் 1 மணி வரை.

(அம்சம் 60)

௧. (1) எழுத்தின் அநாதிகாரணம் யாது? ஆதிகாரணம் யாது?

(2) இந்நூலார் அணுத்திரளை எழுத்துக்கு முதற்காரணமாகக் கூறியதேன்; இஃதென்னமதம்?

௨. இந்நூலார் அருகனை நான்முகனென்றுகூறக் காரணமென்னை?

௩. (1) வடநூலார் யாப்பு முதலிய நான்கினையும் எங்ஙனங்கூறுவர்?

(2) "எழுத்தறியத்தீரும் இழிதகைமை" என்பது எதற்குக் காட்டப்பட்டது?

௪. (1) பொதுப்பாயிரத்தானுஞ் சிறப்புப்பாயிரத்தானும் முறையே பெறப்படுவன யாவை?

(2). இந்நூலாசிரியர் மேற்கோளாகக்கொண்ட சூத்திரங்கள் இரண்டு தருக.

ரு. (1) மதம், அழகு இவற்றில் வருவன சிலவற்றை உத்தியினுள்ளும் கூறியிருப்பதற்கு உரையாசிரியர்கூறும் சமாதானமென்ன?

(2) தவளைப்பாய்த்து, சிங்கநோக்கு இவற்றிற்கு நன்னூற் சூத்திரமொவ்வொன்று உதாரணங்காட்டி விளக்குக.

சு. (1) 'உண்ணான்' என்பதற்குப் பகுபதவுறுப்புக்கள் கூறி விதியுடன் முடித்துக்காட்டுக.

(2) பிற்காலத்தார் ஆகாரவிடைநிலைகொள்வதற்கு ஆதாரம் யாது?

எ. (1) குற்றியலுகரப்புணர்ச்சியுள் விருத்தியுரையாசிரியரால் மறுக்கப்படும் மதம் யாது?

(2) இவ்விரண்டுமதங்களுட் சிறந்தது எது? காரணத்துடன் விளக்குக.

அ. (1) 'இல்லெனின்மைச்சொற்கு' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட ஐகார வாகாரங்கள் யாவை?

(2) இதற்குத் தொல்காப்பியர் கூறிய சூத்திரம் யாது?

கூ. "விகுதிபதஞ்சாரியையுருபு" "இடுகுறிகாரணமரபோடு" என்னுஞ் சூத்திரங்கள் நுதலியன யாவை?

க0. (1) சொல்லதிகாரம்—இதனிற் சொல்லென்றது எதனைக்குறிக்கும்?

(2) பொருட்டன்மையாவது யாது?

கக. (1) "முன்னரவ்வொடு வருவை" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குப் பொழிப்புரை கூறுக.

(2) இச்சூத்திரத்தில் 'வருவையவ்வும்' என்று அகரவீற்றுப் பெயரையும் முதலிலேகூறியிருக்க, பின்னும் "உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில" என்று சில அகரவீற்றுச் சொற்களை விதந்தமைக்குக் காரணமென்னை?

கஉ. (1) தன்வினை-பிறவினை, விதி-மறை, செய்வினை-செயப்பாட்டுவினை, ஈரெச்சம் இவற்றிற்குப் பொதுவாகிய இவ்விரண்டு உதாரணந்தந்து விளக்குக.

(2) "ஒருவன்முதல்" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஒருவன்' என்றது என்ன சொல்?

கங. (1) 'புதியன புகுதல்' 'மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல்' இவ்விரண்டற்கும் வினையியலினின்றும் ஒவ்வோருதாரணந் தருக.

(2) வேண்டும், தகும், படும் என்பன யாவை? அவை யெவ்வாறு நிற்கும்?

கச. (1) உண்டவிளைப்பு: இவ்வெச்சம் என்னகொண்டது? செயப்படுபொருள் கொண்டதெனின் வரும் இழுக்கென்னை?

(2) கோழிகூவிப்பொழுதுபுலர்ந்தது: இஃதெதற் குதாரணம்?

கரு. "உயர்திணைதொடர்ந்தபொருண்முதலாறும், அதனொடுசார்த்தி னத்திணைமுடிபின." இதனில், 'தொடர்' 'சார்த்தல்' என்பவற்றை விளக்குக.

கசு. (1) உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு என்பவற்றிற்குப் பொருள்கூறுக.

(2) 'இவ்வூர்ப் பூசையும் புலாதின்னாது' என்ப தெதற்குதாரணம்?

கஎ. "மக்கடாமேயாறறிவுயிரே" என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறியிருக்க, நன்னூலார், மக்களையும் ஐயறிவுயிரென்ற தென்னை?

காண்டிகை யுரை.

கஅ. (1) உம் விகுதி எவ்வெவற்றில் வரும்? உதாரணத்துடன் கூறுக.

(2) "விளம்பியபகுதிவேறாதலும்விதியே." ஈண்டுப் பகுதி எவற் றின் பகுதி.

ககூ. (1) குற்றம் பத்தனுள், வடநூலாகூறும் அவ்யாப்தி முதலிய மூன்றும் எவ்வெவற்றுள் அடங்கும்?

(2) செய்வித்தோனாலும், மிகுதியாலும் பெயர்பெற்ற நூல்கள் இவ்விரண்டு தருக.

உ0. புணர்ச்சிவிகாரம்—செய்யுள்விகாரம்; தொகுத்தல் - மூவழிக் குறை இவற்றிற்குப் பேதமென்னை?

உக. "மென்றொடர்மொழியுள்" என்னுஞ்சூத்திரத்து 'யன்' என்ற மிகையாற் பெறப்பட்டது யாது?

உஉ. பின்வருவனவற்றிற்குப் புணர்ச்சிவிதி கூறுக.—

(1)	தொண்ணூறு.	(5)	சேறு.
(2)	பன்மூன்று.	(6)	சேயாவன்.
(3)	குரிசிலீயன்.	(7)	நீலுண்டுகில்
(4)	சென்று.	(8)	சிற்றூர்.

உங. அச்சன், இருளை, தன்னை, சிக்குதல், எறுழவன், பாழி இவை எவ்வெந்நாட்டுச் சொற்கள்? இவற்றின் பொருள் என்னை?

உச. (1) வினையுடனுருடியுந் தன்மைவினைமுற்றுக்களெவை?

(2) சென்றீபெரும: அட்டிலோலைதொட்டனை நின்மே: கோடிட்ட சொற்களுக்குப் பொருளும், அவை அவ்வாறு வருதற்கு விதியுங் கூறுக. இவற்றிலுள்ள ஈகார ஏகாரங்கள்யா?

உரு. 'தற்சேர்ந்தார்.' இஃதெத்தனை பொருளால் மயங்கியது? விரித்துக்காட்டுக.

உசா. "உருவகவுவமையில்" என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'பிறவும்' என்றதனாற் கொள்ளக்கிடந்தவை யாவை.?

பிரவேச பண்டிதர் வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர்.

இலக்கணம் II.

சித்தார்த்தி ஞு பங்குனி மீ 24உ (5-4-20) 2-மணிமுதல் 5-மணி வரை.

(அம்சம் 60.)

I. (1) கட்டளைக்கலிப்பாவின் இலக்கணத்தை விளக்கமாக எழுதுக.

(2) கலிப்பாவில் வரத்தகாத சீர்கள் எவை?

(3) இயற்றளைவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமசவலுள்ளான் மயக்கப் படாவல்ல, மற்றொருசார், கருதிற்கடையே கடையிணை பின்கடைக்கூழையுமென், றிரணத்தொடைக்கு மொழிவ ரிடைப்புணரென்பதுவே, வான்றளைதட், டிசைதனதாகியும் வெண்பாவியைந்தும், விசையறுசிந்தடியாலிறுமாய் விடின் வெண்கலியே: " இவற்றின் கருத்துக்களை விளங்க வுரைக்க.

(4) 'பாக்களுக்கும் கூறும் பொருட்கும் தொடர்புண்டு' என்ற கொள்கை நிலைக்குமா? ஆராய்க.

II. (1) சொற்சீரடி, நூற்பா, கூன்—இவற்றை விளக்குக.

(2) வண்டார்பூங்கோதை வரிவளைக்கைத்திருநுதலாள்,—பண்டையளல்லள்படி—இச்செய்யுளை யோசையூட்டி, இது எதன் பாற்படுமென்று நிரூபிக்க.

(3) கலிப்பாவினுறுப்புக்கள் எத்தனை? எவை? அவற்றுள் ஒன்று இரண்டு குறைவுறப்பெற்று வரும்பாக்கள் என்னவென்று பெயர் பெறும்?

(4) "மெய்யாங்கடவுளையோர்வதுவேதியர்மெய்க்கடனே" இந்தச்சமசியைப்பூரித்து இன்னபாடலென்பதையுங் காரணத்தோடு காட்டுக.

III. (1) தண்டியாசிரியர் கூறிய அணிகள் எத்தனை?

(2) குணத்திற்கும் அணிக்கும் வேறுபாடு யாது?

(3) பிரிபொருட்சொற்றொடரென்றால் என்ன? அது எப்போது குணமாகும்?

(4) நாகபந்தத்தை அமைத்துக்காட்டுக.

(5) காதைகரப்பிற்கும் கரந்துறைபாட்டிற்கும் வேறுபாடு யாது?

IV. (1) விலக்கணியை வடநூலார் என்னவென்று கூறுவர்? இதன் இலக்கணம் என்ன?

(2) ஒப்புமைக்கூட்டவணிக்கும், தீவகவணிக்கும் வேறுபாடு யாது?

(3) பழுத்தபாயுடனே பிணிமூழ்கினும் பல்விழுந்துநரைத்ததிரைப்பினும், அடுத்தஇங்கிவர்க்கேபெருவாழ்வெனு மப்பெரும் பதியெப்பதியென்பிரேல், விடுத்துவிட்டிந்திர திருவும் புவி வெண்குடைக்குளிமைராசாட்சியும், கடுத்ததும்புகளைத் தரைத்தேடுவார் காதலித்துவருந்திருக்காசியே:— இது இன்ன செய்யுளைச்சேர்ந்ததென்று காட்டி, இதிலுள்ள அணியையும் விளக்குக.

(4) சமாயிதம் என்றால் என்ன? அதற்கு அணியிலக்கணத்தில் யாது பெயர் கூறியிருக்கின்றார்? உதாரணமுந் தருக.

பிரவேச பண்டிதர் வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

ஆ. கார்மேகக்கோனர்.

இலக்கியம் 1.

சித்தார்த்தி௵ பங்குனி௴ 25௳ (6 4-20) 10 மணிமுதல் 1மணி வரை.

(அம்சம் 90)

I. 1. ‘நான்மணிமாலை’ ‘உலா’ இவற்றின் இலக்கணம் என்னை? ‘நான்மணிக்கடிகை’ என்பது நூலை எவ்வாற்று ணுணர்த்தும்?

2. நல்லிசைப் புலவர்களிற் சிலருடைய செய்யுள்கள் வேதம் போலக்கொள்ளப்பட்டன வென்பதற்கு நான்மணிக்கடிகையிலிருந்து ஆதாரங்காட்டுக.

3. பழமொழியினின்றும் இரண்டு மூன்று பழமொழிகளை எடுத்துக்காட்டி அதனால் நம் முன்னோரின் நாகரிகம் மனப்பான்மை முதலியவற்றை விளக்கிக்காட்டுக.

4. “சொல்லுதல்யார்க்கும்” என்ற திருக்குறள் நும்பாடத்துள் யாண்டு எடுத்தாளப்பட்டுளது?

5. (a) ‘கன்றுபயிர்மேயக் கடாவின்செவியரிந்தாங்கு’

(b) “வற்புறுத்த வோர்பொருளை வள்ளுவனார் பத்துமுறை
சொற்பொருத்தி யோதுந் துணிவுபோல்”

(c) “பிறையோடுக வொழுகுபுனற் கங்கையாற்றின் பேரணையிற் றொடுத்துவிட்ட பெரும்பாம்பென்ன”

இவ்வுவமைகள் எச்சந்தர்ப்பத்துள் எந்நூலில் வந்தவை?

II. 1. “நல்லார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை - யல்லாக், கடைகட்குந் தம்மூரென் றூரில்லை”

இங்ஙனங்கூறியதன் கருத்தென்னை?

2. வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடிலர்
சாலுமவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்
கற்றொருவனும் பாடிலனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப்படின்.

இப்பாட்டில் நான்குபொருள் கூறப்பட்டிருக்குமாற்றை எடுத்துக் காட்டுக.

3. (a) "பெற்றனதிர்ப்பிற்பிணையன்று டானைநிர்க்கும்"
(b) "சாழியாத். தெற்றென்றார்கண்ணே தெளிந்தனர்"
(c) "சிறந்தார்க்கரிய செறுதல்"
(d) "வேந்தனையுந், தன்னடைந்த சேனை சுடும்"
(e) "நிரிமெம்பை புள்ளினு ளோங்க லறியும்"
இவ்வடிகட்குப் பொருள் எழுதுக.

4. நான்மணிக்கடிகையினும் பழமொழியினும் ஒத்த கருத்துடைய பகுதிகளுள் இரண்டைத் தெரிவிக்க.

5. (a) முறைமைக்கு மூப்பிளமையில்
(b) குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம் பெறும்
(c) கூடம், படியிழுப்பினில்லையரண்
(d) உறற்பால தீண்டாவிடுதலரிது.
இவற்றிற்கு இந்நூலாசிரியர் காட்டிய சரித்திரங்களைக் குறிக்க.

III. 1. "தாமிருந்தகோடு குறைத்துவிடல்"
"நாய்மேற்றவிசிடுமாறு"
"முள்ளினால் முட்களையுமாறு"
இவற்றாற் குறிக்கப்பட்ட செய்கைகள் யாவை?

2. "பனையின்மேற், பஞ்சிவைத்தெஃகிவிட்டற்று" இப் பழமொழியைக் குறிப்புரையாசிரியர் எங்ஙனம் ஆக்ஷேபித்து எங்ஙனம் உண்மைப்பாடம் நிறுவுகின்றார்?

3. பட்டினத்தடிகள் எத்தெந்தத் தலங்கட்குத் தனிப்பிரபந்தம் பாடியுள்ளார்? இவரால் வியந்து பாடப்பெற்ற பெரியார் யார்? அரசன் யார்? இவர்பாடல்கள் சைவத்திருமுறைகளுள் எத்திருமுறையுட்சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன? அடிகளது வேறு பெயரென்ன?

4. பட்டினத்தடிகள், சிவபெருமான் மதிசூடுதல், ஆனேறுதல், மானேந்துதல், சூலமேந்துதல், ஆகிய இச்செய்கைகளை எதற்கெனக் கற்பித்துக் கூறுகின்றார்?

5. "நன்றென்பசிலவே; தீதென்பசிலவே ஒன்றினும் படாதன சிலவே" இவற்றுள் ஒன்றினும் படாதன யாவை?

IV. 1. "வளைவாய்த்தூண்டி
னுள்ளிரைவிழுங்கும்பன்மீன்போலவும்

மின்னுபுவிளக்கத்து விட்டில்போலவும்,
ஆசைபாம்பரிசத்து யானைபோலவும்,
ஓசையின்விளிந்த புள்ளுப்போலவும்,
வீயமணத்தின் வண்டுபோலவும்,
உறுவதுணராச் செறுவழிச்சேர்ந்தனை"

இதனுள் சேர்ந்தனை என்றது எதனை? அதனோடு உவமானத்தைப் பொருத்திக்காட்டுக.

2. நமக்குப் பாடமாய அப்பர் திருவிருத்தம் அனைத்தும் கட்டளைக்கலித்துறைகளாகவேயிருப்பவும் அவற்றிற்குத் திருவிருத்தமென்றபெயர் எவ்வாற்றால் வந்தது? ஆராய்க.

3. "முந்திவட்டத்திடைப்பட்டதெல்லாமுடிவேந்தர்தங்கள்
பந்திவட்டத்திடைப்பட்டலைப்புண்பதற்கஞ்சிக்கொல்லோ
நந்திவட்டந்நறுமாமலர்க்கொன்றையுநக்கசென்னி
அந்திவட்டத்தொளியானடிசேர்ந்ததென்னாருயிரே"

இதன் பொருளை விளக்கி எழுதுக.

4. நம் நூலாசிரியருள் அசுணத்தை மாவெனக்கொண்டார் யார்? புள்ளெனக்கொண்டார் யார்?

5. (a) "முழுகுபவஞ்—சிந்தும்விவசித்துச்செய்பணிக்குக் காரணமாய், வந்தமுதனின்றெழுங்காய்வன்னியான்"

(b) முத்தமணி—யாற்றிற்பொருடிருவாரூர்க்குளத்திலன்று சென்று, தோற்றப்புரியுந்தொழிற்சித்தன், இவற்றிற்குப் பொருள் எழுதி, வரலாறுகளையும் சுருக்கி யெழுதுக.

V. 1. வெங்கையுலாவாசிரியர் வேறெந்தஉலாவைப் பாராட்டுகிறார்; அந்த அடியை எடுத்துக் காட்டுக.

2. குமரகுருபரர் சிவபிரானின்சடைமேல் வெண்டிங்கள் நிலவை என்னவென்று உத்பிரேக்ஷிக்கிறார்.

3. "தன்னுடைமயக்கந்திசைமேல்வைத்துச்
சென்னெறிபிழைத்தோன்றிசைமயங்கிற்றென
மொழிகுவதேய்ப்ப"

இதனோடு தொடர்புற்ற விஷயத்தை வசனத்தில் எழுதி முடிக்க.

4. திருவாரூர்நான்மணிமாலையினின்றும் இடையூறுகளைத்தற்றுறைக்கு ஒருசெய்யுள் உதாரணங்காட்டுக.

5. அங்கிங்கெனாதபடி என்ற செய்யுளில் வந்துள்ள எது, எது, என்ற வினாக்கள் ஆறும் எதனைக் குறிக்கின்றன? அப்பாட்டிலுள்ள எச்சத்தொடர்களைப் பொருளியையுக்குத்தகச் சுருக்கமாய் முடித்துக்காட்டுக.

VI 1. தாயுமானவர் மூர்த்திக்கு எது எதுவென்கிறார்?

2. மௌனத்திருந்துயர்மலைநுழைவுபுக்கியும் மன்னுதச நாடிமுற்றுஞ்சுத்திசெய்தும் மூலப்பிராணனோடங்கியைச் சோமவட்டத்தடைத்தும் சொல்லரியவமுதுண்டுமெய்ப் பவுடல்கற்பங்கள்தோறு நிலைநிற்கவீறு சித்திசெய்தும், இவ் வடிகளுக்குப் பொருள் எழுதுக.

3. சூடாமணிநிகண்டு எவ்வரசன்காலத்துச் செய்யப்பட்டது? இதற்குமுன் எழுந்த நிகண்டுகள் யாவை?

4. மருதநிலத்தூரின்பெயரையும், மரக்கலத்தின்பெயரையும், இளமையின்பெயரையும் குறிக்கும் நிகண்டுச்செய்யுளை எழுதுக.

பிரவேசபண்டிதர்வகுப்பு

பரீக்ஷகர்.

ரெ. ராமையங்கார்.

இலக்கியம் II.

சித்தார்த்தி௵ பங்குனிமீ 25உ (6-4-20) 2 மணி முதல் 5 மணி வரை.

(அம்சம் 90.)

I. (1) மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் இவற்றையும் இவற்றின் ஆசிரியரையும்பற்றித்தெரிந்தவற்றை யாதாரத்தோடெழுதுக.

(2) இந்திரவிழாவைப்பற்றி நீர் தெரிந்துகொண்டவற்றை விரித்தெழுதுக.

(3) முரசறைவோன்கூற்றைச் சொந்தநடையி லெழுதுக.

(4) ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம், நால்வகைமரபினரூபப்பிரமர், நால்வேறுதேவர், எண்வகைநரகர், நாற்பெரும்பண், நால்வகையாழ், நால்வகை வாய்மை, ஐவகைச்சீலம், நால்வகையவிநயக்களம், எழுவகை நிலம் இவற்றை விரிக்க.

(5) நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலைக்கு மாதவி கூறியதென்ன?

II. (1) கட்குடியன்கூற்று, பித்தனியற்கை, யாக்கையியல்பு இவற்றைக் கூறுக.

(2) இவனுயிர்தந் தென்னுயிர்வாங்கென்ற கோதமைக்குச் சம்பாபதி கூறியதும், மணிமேகலாதெய்வம் உதயகுமரனிடங்கூறிய அறவுரையும் எவை?

(3) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழையநிலையையும் அதிலிருந்த தேவகோட்டமுதலியவற்றையும்பற்றித் தெரிந்தவற்றை யெழுதுக.

(4) அறியாத்தேயத்தாரிடையுழந்து சிறுமையுற்றேனென்ற கோவலற்குக் கவுந்தி கூறியதென்ன?

(5) பாலைக்கு நிலமின்மை, கோவலன் புகாரினின்று மதுரை சேர்ந்தகாலம் இவற்றை யாதாரத்தோடெழுதுக.

III. (1) மாதவியனுப்பியவோலைப்பாசுரத்தை யெழுதி இருபொருள் கூறுக.

(2) கட்புலமயக்கத்தாற் கோவலனையையுற்ற கௌசிகன் செய்ததென்ன? அறமும் அதன்றுறைகளு மெவை?

(3) வயிரம், மாணிக்கம் இவற்றின் குணதோஷங்களை விரித்தெழுதுக.

(4) சங்கதருமன், பிரமதருமன், இரவிவன்மன், சாதுசக்கரன் எட்டிகுமரன், காயசண்டிகை, ஆதிரை, ஆபுத்திரன், சிந்தாதேவி, திச்சயன், மாருதவேகன், தீவதிலகை, இவர் யாவர்?

(5) பின் வருவனவற்றிற்குப்பொருள் கூறுக.

(a) ஆரிடை, உறுகண், வகுந்து, இயவு, சாத்து, நோலை கனைதல், இணை, ஒய்தல், சுருங்கை, அம்பணம், காதை, எதுநிகழ்ச்சி, புறமறிப்பார்த்தல், பொதியறை.

(b) "கழிபேராண்மைக்கடன்பார்த்திருக்கும், விழிநுதற்குமரி"

"சுடுமணேறாவடுநீங்குசிறப்பின் முடியரசொடுங்குங் கடிமனை"

"உருவிலாளனொருவம்பெயர்ப்ப, வோவியனுள்ளத் துள்ளியதுவியப்போன்"

IV. (1) பாரதத்தைப்பற்றி நீர் தெரிந்துகொண்டவற்றை விரித்தெழுதுக.

(2). சராசந்தன் வரலாறென்ன?

(3) (a) திக்குவிஜயத்தினிமித்தம் யார்யார் எவ்வெத்திசைகளிற் சென்றார்கள்.

(b) இராஜசூயகாலத் தியார்யார் எவ்வெத்தொழிலிற்பணிக் கப்பட்டார்?

(4) சிசுபாலனிறந்த போர்க்களத்தில் வியாசர்கூறிய விர்த்தாந்த மென்ன?

(5) பாஞ்சாலிக் கரசவையிற் பழுதுரைந்தபொழுது விகர்ணன் கூறிய வழக்கும் அதற்குக் கர்ணன்கூறிய மறுமொழியு மெவை?

V. (1) செருத்துணையார்முறைசெய்தது, தொண்டைமான்களிற் றினை முல்லையாற்றொடக்கியது இவற்றை விளக்குக.

(2) "ஆற்றுப்பெருக்கற்றடிசுமெந்நாளும்" இச்செய்யுளோ டொத்த கருத்துடையசெய்யுளை யெழுதுக.

(3) திணைமயக்கமுரைத்தசெய்யு ளிரண்டு தருக.

(4) சுயமிக்கவுவமை, உத்ப்ரேக்ஷை, வேற்றுப்பொருள்வைப்பு இவை வந்தசெய்யுட்களில் ஒவ்வொன்று தருக.

பிரவேசபண்டிதர்வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

வசனம்.

பாவலர்சரித்திரம்.

சித்தார்த்தி ௵ பங்குனி ௴ 26௳ (7-4-20) 10-மணிமுதல் 11½மணிவரை.

(அம்சம் 60.)

1. அந்தகாரக் குப்பாயம்போர்த்து, அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்த புலவ ரென்பதற்குப் பதார்த்தமெழுதுக.

2. அரங்கோட்டாசிரியர் எந்தச்சங்கத்தில் வித்துவானாயிருந்தனர்? அவர் ஊர் எது?

3. அருணந்திசிவாசாரியர் மெய்கண்டதேவரிடம் வந்ததற்குக் காரண மென்னை?

4. ஆடெரிபடர்ந்த கோடுயரடுப்பில் என்னும் பாடல்பாடியவர் யாவர்? ஆடெரி யென்பதற்கும் கோடுயரடுப்பென்பதற்கும் பொரு ளென்னை?

5. சுவாமிநாததேசிகர் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்தே தமிழ்பிறந்ததென் றொரு பிரசங்கஞ்செய்தது சரியன்றென்பதற்கு, அவர் கூறிய நூலிலேயேனுஞ் சான்றுண்டாயி லதை யெழுதுக.

புலவர்புராணம்.

1. எண்வகைப்பொருளுமாகி என்ற கவியில் எண்வகைப்பொருள்கள் யாவை?

2. புலவர்புராண நூலாசிரியருக்குக் குரு யாவர்?

3. சிந்துபானன் யாவன்? இப்பெயர் இடுகுறியா? காரணமா? காரண மாயிற் காரணத்தை விளக்குக.

4. ஔவையார் மழையினனைந்த காட்டின்பெயர் யாது?

5. வெண்டளையில் காலசைச்சீரை மூவசைச்சீராகக்கொள்வதற் கிரண்டுதாரணம் எழுதுக.

மகாபாரதம்.

1. சாந்திபர்வ மென்பதன் பொருளென்னை?

2. கௌரவர் யாவர்? விளக்கியெழுதுக.

3. கர்ணனுடைய பாதங்கள் குந்தியினுடைய பாதங்களென்றது, யாதுகாரணத்தால்?

4. துரியோதனன் பலவந்தமாகத் தூக்கிக்கொண்டுபோன கன்னி யின் பட்டணம் எது.

5. குமார்க்கத்தை யடையவேண்டா என்று யாருக்கு யார் சொன்னார்? குமார்க்கமென்பதற்குப் பொருளென்னை?

சங்கராசாரியர்சரித்திரம்.

1. இளையோர் யாவருக்கும் உபயோகமாக எழுதப்பட்டதென்றதில் இளையோர் யாவர்?

2. விஷ்ணுவும் ஆதிசேடனும் வேதபாகத்தை விளக்குதற்கு யார் யாராக அவதரித்தனர்?

3. சங்கராசாரியர் தருக்கவாதத்தில் வென்று யாருக்குச் சந்நியாசங் கொடுத்தார்?

4. பதுமபாதர் பாஷியவுரையையிழந்த சரிதத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுக.

5. சங்கராசாரியர் சந்திரமௌலீசுவரரைப் பெற்ற இடம் எது? மௌலி யென்பதற்குப் பொருளென்னை?

பிரவேசபண்டிதர்வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

திருஞானசம்பந்தக்கவிராயர்.

செய்யுளியற்றல்.

சித்தார்த்தி௵ பங்குனிமீ 26உ (7·4·20) 12மணிமுதல் 1½-மணிவரை.

(அம்சம் 60)

1. காணத்தரக்குரித்துங்கள். என்பதை யீற்றடியாகவும், எல்லா விருந்தாகரங்காட்டி, என்பதை யிரண்டாமடியாகவும் வைத்துக் காமதகனவிஷயமாய் நேரிசை நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா வியற்றுக. இருந்தாகரங்காட்டியென்பது வெளிப்படவும் பொருள் காட்டுக.

2. கனத்திற் கணக்குளிருங்காண் இவ்வீற்றடியைப் வெளியாக்கிக் குறள்வெண்பாவியற்றுக.

3. ஒற்றில்லாமல்வரு மொரு நேரிசைவெண்பா யாதேனு மொரு பொருளைக்குறித் தியற்றுக.

4. தை, மாசி, சித்திரை, ஆடி இம் மாதங்கள், ஒரு பத்தடிக்குள்ளான நேரிசையாசிரியப்பாவில் வேறுபொருள்பட மங்கையர் விஷயமாக வியற்றுக.

5. தெய்வவிஷயமாய், பதி, நதி, மதி, எனுஞ்சொற்கள் விரவிவர ஒரு அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா வியற்றுக.

6. சந்திரன், பாம்பு, மயில். அன்னம். குயில், வண்டு, இவைகள் உவமானமாகவர அந்திப்போழ்தை வர்ணித்துச் சோலையிடமாக 8 அடியுட்பட்ட பஃறொடைவெண்பா வியற்றுக.

செந்தமிழ்

பிரவேசபண்டிதர்வகுப்பு.

பரீக்ஷகர்

ச. பூபாலபிள்ளை.

வியாசம்.

சித்தார்த்தி௵ பங்குனி௴ 26௳ (7-4-20) 2½மணி முதல் 4½மணி வரை.

(அம்சம் 60.)

1. சண்பகபுரமென்னும் பட்டணத்திலே வைசியர்குலத்தில் குணநிதி என்பான் பிறந்து, பருவகாலத்தில் தக்க குரவனை அடுத்துப் பலகலை பயின்றுதேறி, இருவகை அறங்களில் இல்லறஞ் சிறந்ததெனக்கண்டு விரும்பி, கற்புடைக் கமலவதி என்னுங் கன்னியை விதிமுறைமணந்து, இல்லறநடாத்திவருநாளில், மகப்பேறின்றி மனங்கவலுற்றுத் தவமோற்று, ஒரு மைந்தனைப் பயந்து, செப்பமாய் வளர்த்துக் குடும்பபாரத்தை அவன் மேல் நிறுத்திப் பரகதி அடைந்தான் என்பது ஒரு கற்பித சரிதத்தின் பொழிப்பாகும். இப்பொழிப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சண்பகபுரத்தின் வளப்பங்களையும், குரவன் இலக்கணங்களையும், கல்வி பயின்ற முறைகளையும், இல்லறப்பெருமையையும், கமலவதியின் கற்பியலையும், மகவின்றிப்பட்ட பருவரலையும், பிறவற்றையும் இஷ்டப்படி கற்பித சரிதமாக விரித்து ஒரு வியாசம் முப்பது வரிக்குக் குறையாமல் எழுதுக. (அம்சம் 30.)

2. கல்வி அல்லது கைத்தொழில் என்னும் இரண்டு விடயங்களில் ஒன்றைக்குறித்து விரிவாக 25 வரிக்குக் குறையாத ஒரு வியாசம் எழுதுக.

(அம்சம் 30)

தனிநிலைச்செய்யுட்கோவை.

(௨௭௨-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

16. மனன்சிவப் பார மதிமயக் கேற
ஈவகலும் பற்பல வன்மையொடு சூழ்ந்து
கைவந்த வெல்லாங் கடலுலகு கொள்ளும்
வண்ணஞ் சான்ற வளநூல் யாத்த
பாவலர் நாவலர் பல்லாறு போக்கி
யார்வமொடு பொருளுடை யொருவற் குறுகி
யெய்முறு கடனே யின்றமி ழாய்ந்து
செம்பொருள் கண்டு தேசநலன் புரித
லும்முறு கடனே யிடிதுங் காம
லெம்முறு குலனை யினிதுபுறந் தருதலென்
றும்பர்நாட் டமுதிற் செறிமுத லொழுக்கினு
மன்னூர் முதற்றம் பொய்க்குறை யறைஇ
இன்னா வாக்க லினிதறி புலவர்
அன்னோர் தம்மை யன்பொடு விளீஇ
நின்னதூஉம் பிறந்தாஉ மெனக்கொடு நீயே
நெல்பெறு வினைமுத னிகழ்த்துநர்க் குதவுதி
சொல்பெறு வினைபுரி தொல்லோர்க் களைகுதி
எனப்பல விடிப்பினு மீயா ரிவரோ
வெண்ணிலர் பற்பல விகழுந ரன்னே
கதிரோ மழையே காலே யென்பன
காய்தல் பொழிதல் வீசுத லென்றிவை
நடுவொரீஇ யாற்றிய தானே
படுபொரு ளெல்லாம் பாழ்பட் டனவே.

17. மேலை நாட்டுழி விளங்குபுலந் தெளிந்தோன்
றன்னாட் டவர்க்குத் தகுதிசெயல் விழைஇப்
பொருள்குறு மொருவற் பொருந்துபு போற்றி
ஐயநின் மக்கட் களவறு கல்வி
யெய்தல் செய்வ லெற்புறந் தருகென
அன்னோன்,

'நன்றிதந் தினிக்க நல்லோய் நிறுஅ
தொன்றிய வருகை யுவந்தனன் யாழு
மற்றுநின் குலனு மரபு மிவ்வெனச்
சொற்றல் வேண்டுந் தாயோ யென்னப்
புலவன்,
தருதமிழ் நாட்டுத் தலைமையை நின்விறு
நகையி னேன்பிலர் தமக்குநகை செய்தன்
றிறைமைதரு மங்களி னெவ்வேற் றுமைகொடிங்
கறைகுதி யிவ்வெலாம் பூணு லணியாக்
குறைமேய கடையோர்க்கு முதல்வரொடு கொள்ளுங்
குறைமற் றம்மா கொன்பிறி தில்லை
கற்புடை யவரே பெருங்குலக் காட்சியர்
கற்பமை கிலரே கடைக்குல வாட்சியர்
இம்மெய் யறிவுறீஇ யினிதுய் கென்னப்
பொருளோன்,
கண்டது வேட்டுக் கொண்ட திழக்குங்
கழறல் கேண்மோ காசினி மாக்க
டத்தம் தொழிற்குத் தருமுறை முதல
மரபுவழி யாக வழாஅது பெறீஇ
யுய்தல் வேண்டி யொருவனுவந் துதவின
னறிவின் மக்கடம் மளிப்புக் கருதிக்
கோடு புதல கொடுத்தாங் கினிதே
யெவ்வெச் சரிதை வல்லுநை யென்னப்
புலவன், மேலையர் சரிதம் வல்லுந னென்னத்
தமிழன்,
அச்சரித மேனாட் டவர்க்குமிக வினிதே
நம்மனோர் தமக்கே நம்முன் வேந்தர்
தாம்முறு சரிதை தக்கன் றம்மா
நினைவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
தன்னுறு பெண்டிர் மக்கள் தாயர்
இன்னவர்க் கேற்ற வினைலான் றனது
நாடுபொருண் முற்று நவைபெற வழித்தோ
னொருவற் கண்டு நினைது பொருட்டெலா
மினிதுவகை செய்குவ லெற்காத் தீத்தை
எனினே யன்னோ னிசைக்குங் கொல்லோ
அஃதேப்பய, நின்னுறு கல்வியை நோடிலை
யென்னுற் றுரைத்தனை யென்றிசி னோனே.

(தொடரும்.)

S. வயிர்முத்து.

குழந்தைகளின் படிப்புமுறை.

பீடிகை.

பூவுலகில் ஒவ்வொருதேசத்திலும் தற்காலத்தில் ஏதாவது பிறழ்ச்சி ஒன்று நடந்துவருகிறது. ஐந்துவருஷகாலமாக, தேசத்தார்கள் இருபத்தெண்மருக்கு மேற்பட்டவர்கள் இருகக்ஷிகளாகப்பிரிந்து, தங்களுக்குள் ஓயாதுசமர்புரிந்து, பொருளிழந்து ஆண்மைஅழிந்து சகல வன்மையுங்குன்றித் தத்தளிக்க, பொறைக்கு இலக்காகவுள்ள புவியும் ஆற்றாது கூக்குரலிட்டு இரங்கியது; இப்பொழுது சமாதானமும் அமைதியும் வழங்குவதாகத்தோன்றுகின்றது. இப்படித்தோன்றும் இக்காலத்தில் ஒவ்வொருதேசத்தாரும் தங்கள் தங்கள் நாட்டிற்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச்செய்துகொள்வதில் வெகுவானதீவிரத்தையும் ஆத்திரத்தையும் காட்டிவருகின்றார்கள். அச்சீர்திருத்தங்களில் முதன்மையாய்நிற்பது கல்வியின்சீர்திருத்தம். சிற்றுயிர்களாகிய நம்மவர்களுக்குக் கல்வியைப்பார்க்கிலும் உற்றதுணை வேறொன்றும் கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொருநாட்டினரும் தங்கள்தங்கள், பிரதம நடுத்தர, உயர்தரக் கல்விமுறைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஏற்ற வண்ணம் மாற்றி, மற்றொருநாட்டிற் செம்மையாகக் கண்டு கேட்டுள்ளவைகளைத் தத்தம் நாட்டிற் கடைப்பிடித்து, "நான்முதல்வன், என் முறைசிறந்தது" எனப் பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டிகளாக விளங்கும்படி முயற்சித்துவருகின்றனர். காலகதிக்கேற்பக் கல்விமுறையும் மாறுகின்றது. கல்விமுறையில் பாலர்களுடையகல்வி அதிசிரேஷ்டமானது. அதன் லக்ஷணம் எது என்பதையும், எவ்வளவுதூரம் நம் நாட்டினர், முக்கியமாய்த் தமிழ்நாட்டினர், இந்தவிஷயத்திற் சிரத்தையாகப் பாடுபடுகின்றனர் என்பதையும் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

பாலர்கள்.

பாலர், அல்லது குழந்தைகள், என்பவர்கள் பிறந்ததுமுதல் ஏழு வயதுவரை வளருகிறவர்களாவர்கள். இவர்களே ஒரு தேசத்

தாரின், ஒருஜாதியாரின் "பண்ணப்படைத்தபெருஞ்செல்வம்"-இவர்களைப் பாதுகாத்துத் தேக ஆரோக்கியத்துடன் திடகாத்திரர்களாய் வளரும்படிசெய்து நன்னெறியில் நிற்கவைப்பது மூத்தோர்களது கடமையாகும். இவர்கள் பிறர்உதவியைநாடி நிற்பவர்கள்; விஷயங்களையறிய விரும்புகிறவர்கள்; நன்றாய்விளையாடி ஆனந்தமாகத்தூங்கும் இயற்கையுள்ளவர்கள்; யாழினும் குழலினுமினியவையாகத் தம் மழலைச்சொற்களைச்சொல்லித் தாய்தந்தையர்களைக் களிக்கச்செய்பவர்கள்; நாம் வளர்க்கும்வண்ணம் வளர்கிறவர்கள்; பிரபஞ்சத்திலுள்ள கெட்ட சுபாவங்கள் இல்லாதவர்கள். இவர்களைப்பற்றி ரூஸோஎன்ற பிரஞ்சு தேசத்து ஞானிஒருவர் "மனிதன்இயற்கையின் அற்புதமாய் உற்பவிக்கும்போது சத்தாகத்தோன்றுகிறான்; மனிதர்கள்கையிலகப்பட்டுக் கெட்டுப்போகிறான்"என்று சொல்லுகிறார். இப்பேர்ப்பட்ட அரிய பொருளை, மனிதனால், பகுத்தறியமுடியாத இவ்வுயிர்ப்பொருளை, நாம் எம்மாதிரி உபயோகிக்கின்றோம்?

கல்விமுறை.

நம் நாட்டில் மேனாட்டாருடையநாகரிகம், முக்கியமாய் ஆங்கில நாகரிகம், நடமாடத்தொடங்கி நூற்றைம்பதுவருடங்களுக்கு மேலாகின்றது. "பழையனகழிதலும்புதியனபுகுதலும்,வழுவலகாலவகையினானே"என்பது மனிதர்கள் சிஷ்டாசாரங்களுக்கும் நடையுடைகளுக்கும் பொருந்தியதுபோலும். மேனாட்டாரின்பழக்கம் மிகுதியாகவே, நம் பழக்கவழக்கங்களும் மாறுபாடு அடைகின்றன. அப்படி மாறுபாடு அடைந்ததிற் கல்விமுறையும் ஒன்று. முற்காலத்திய திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள் மறைந்தன. அண்ணாவிகளும் பழைய சரித்திரகாலத்தவர்களாய்விட்டார்கள். அந்தஸ்தானத்தில் தற்காலத்திய பிரதம பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. பிரதம உபாத்தியாயர்களும் ஏற்பட்டுள்ளார்கள். இவர்களுடைய ஆதரவின்கீழேதான் நமது இணையில்லாத, அருமைமாணிக்கங்களாகிய, குழந்தைகளை அனுப்பநேரிடுகின்றது. இந்தமுறை தற்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காலத்தின்போக்கோ ஒரேபோக்காய் இருக்கிறது; ஜீவனோபாயக்கஷ்டம்குறையாமல் மிகுதியாகிவருகின்றது; ஸ்திரீபுமான்கள் வியர்வைநீர்வடியப் பாடுபட்டுக் கூலிசம்பாதித்துச் சிறிதுஉண்டு ஜீவித்துவருகிறார்கள். இவர்கள் தம்மக்களைப் பக்கத்துப் பிரதம

பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அங்கேயுள்ள உபாத்தியாயர் அவர்களை ஏற்று அவர்களுக்குத்தக்க கல்வியைப் புகட்டித் தேற்றிவருகிறார்கள். இப்பள்ளி முதலாக அனுசரித்துவரும் கல்வி முறையைப்பற்றி, நம் மாகாண லார்ட் பிஷப்பவர்களாகிய ஒயிட்ஹெட் பிரபு சென்ற வருஷம் ஜூன்மாதத்திற் குன்னூரிற் கூடிய ஒரு கூட்டத்தில், "கவர்ன்மெண்டை அனுசரித்த கல்வி கிராம வாழ்க்கைக்கு ஒத்ததாயில்லையென்றும், கல்விப்பயிற்சி கிராமஜனங்களின்வாழ்க்கைக்கு ஒத்ததாயும், பொருளாதார விஷயங்களுக்குப் பயன்படக்கூடியதாயுமிருக்கவேண்டும்" என்றும் கூறியிருக்கிறார். வேறுபலரும் இம்மாதிரி உணருகிறார்கள். ஆகவே நம் இந்தியாவில், நம் ராஜதானியில், வேரூன்றியிருக்கும் தற்காலத்திய கல்விமுறையானது கிராமவாழ்க்கைக்கும், நம்நாட்டுவாழ்க்கைக்கும், ஏற்றதல்ல என்று புலப்படுகிறது. அப்படியாயின் அது எப்படி ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை யாராய்வோம். ஆங்கிலேயர்கள் வியாபாரார்த்தமாக நம் நாட்டுக்கு வந்தபொழுது அவர்களுடைய ஆசாபாசங்களை நம் நாட்டவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதற்காக அவர்கள் மிகுதியாக நம் நாட்டுமொழிகளைக்கற்காமல், சமத்காரமாய்த் தங்கள் பாஷையை நாம் மிகுதியாகக் கற்கும்வண்ணம் பயத்தாலும், நயத்தாலும் செய்துவிட்டனர்; வியாபாரிகள் ராஜாங்கத்தாராக ஆனவுடனே இது மேன்மேல் ஓங்கவாரம்பித்தது. சர்க்கார் வேலையைச் சரிவரப்பார்த்து நடத்துவதற்கு எண்ணிறந்த மனிதர்கள் வேண்டியிருந்தனர். அவர்களை இலகுவில் தேடிக்கொள்ளும் வண்ணம் இக்கல்விமுறையை ஸ்தாபிக்கத்தொடங்கினார்கள். இதன் பயனாகவந்தவர்தாம் தற்காலத்திய உத்யோகஸ்தர் என்ற ஒருவித வகுப்பினர். அவர்கள் ஒரு சிறு குமாஸ்தாமுதல் பெரிய கௌன்சில் மெம்பர்வரை ஸ்தானம் பெறலாகும்; அதனால்தான் இம்மாதிரியானமுறை நூற்றைம்பது வருடமாக இருந்தும், நம் நாட்டினர்கள் நூற்றுக்கு 95-பேர்கள் இன்னும் எழுதப்படிக்கத்தெரியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். மற்றநாகரிகநாடுகளிலோ எனின், நூற்றுக்கு ஐவரே எழுதப்படிக்கத்தெரியாதவர்களாயிருக்கிறார்களாம். இது திருப்திகரமற்ற விஷயம் என்று தெரிந்தபலர் இம்முறையை மாற்றுவதற்கான வழிகளைத்தேடிவருகின்றனர். இது நிற்க.

குழந்தைப்பருவத்தின் பாகுபாடு.

நம்முடைய பிரதமபள்ளிக்கூடங்களில் ஐந்து வகுப்புக்களும், நடுத்தரப்பாடசாலைகளில் ஆறுவகுப்புக்களும் இருக்கின்றன. சாதாரணமாகப் பள்ளி யிறுதிப்பரீக்ஷைக்கு ஆஜராகிறவர்கள் பதினைந்தாவது ஆண்டு நிரம்பியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே குழந்தைகள் நாலாவதுவயதுமுடியுங்காலத்திற் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகத்தொடங்குகிறார்கள். அதாவது ஐந்துவயதுவரையிலும் அவர்கள் தாய்தந்தையர் உறவினர்சமீபத்தில் வளருகிறார்கள். பின்னர் ஒன்பதுவயதுவரை உபாத்தியாயர் சமீபத்திற் பாதிப்பொழுதும் உறவினர்சமீபத்திற் பாதிப்பொழுதுமாக வளருகிறார்கள். இந்த வயதெல்லையே குழந்தைப்பருவத்தின் எல்லையாகும். முதல்மூன்று வயதுவரை சிசுப்பருவமாகவும், 3-முதல் 5-வரை சிறுகுழந்தைப்பருவமாகவும் 5-முதல் 9-வரை குழந்தைப்பருவமாகவும் பாவிக்கலாம். இம்மூன்றுபருவங்களிலும் அவர்களின்சுபாவம்வெவ்வேறாக இருக்கும். ஐந்து வயதுவரை அவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தாய்தந்தையர்களே முக்கியகாரணமாகஇருக்கிறார்கள். பிறகு உபாத்தியாயர்களும் அந்தச் சிரமத்தை ஏற்றுப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே குழந்தைகளின் கல்விமுறையில் குழந்தைகளின் தன்மையும், கற்கப்படும் விஷயங்களும், கற்றுக்கொடுக்கும் உபாத்தியாயர்களின் லக்ஷணங்களும் கவனிக்கப்படவேண்டும். இவைகளை முறையே சிறிது ஆராய்வோம்.

சிசுப்பருவம்.

சிசுப்பருவத்தில் குழந்தைகள் தாயிடமே பெரும்பான்மையும் வளருகின்றன. விளக்குப்போன்ற பிரகாசமான பதார்த்தங்களை உற்றுநோக்குவதும், மிகுதியாகப் பழகுகிறவர்களை அறிந்துகொள்வதும், எந்தவஸ்துவைக் கையிற் கொடுத்தாலும் உடனே அதை வாயிற்கொண்டு திணித்துக்கொள்வதும், இப்படியாகத் தம் ஐம்புலன்களின் மூலமாய் முதற்பாடங்களைப் படிக்கத்தொடங்குகின்றன. இதற்காகவே வைகறைப்பொழுதில் தீபத்தை அவர்கள் சமீபத்தில் வைப்பதும், பகலில் அவர்கள் தொட்டிலில் கிளித்தட்டுமுதலிய அலங்காரவஸ்துக்களைத் தொங்கவிடுவதும் வழக்கமாகவிருக்கிறது. ஒன்றரைவயதளவிலே சிற்சில ஒலிகளை ஒலிக்க ஆரம்பிக்கின்றன. அப்

பொழுது சிறுசிறுவார்த்தைகளைக் கிளிப்பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுவதுபோற் சொல்லிக்கொடுக்கிறோம். இன்னும் காதில் இன்பமான மொழிகள் சென்று திவ்யமான பொருள்விளங்கும்படியாக அழகான தாலாட்டுகள் பாடப்படுகின்றன. இரண்டுவயதுகளிற் குழந்தைகளுக்குத தம்ஞாபகமும், ஆசையும், பிடிவாதமும், ஊக்கமும், பணிவும், ஜீவகாருண்யமும், மனவுறுதியும் பிடிபட ஆரம்பிக்கின்றன. நான் அநேகம் குழந்தைகளைக் கவனித்திருக்கிறேன். அவைகளுக்கு மாடுகளில் ஒரு தீவிர திருஷ்டி ஏற்படுகிறது; விடாது ஓயாது அவைகளை நோக்கி நின்று விளையாடுகின்றன. ஒருசமயம் ஒருத்தி தன் வீட்டு முற்றத்தில் வற்றல் முதலியன உலர்த்தியிருந்தாள். அவளது மூன்று வயதுக் குழந்தை பக்கத்திலிருந்தது. அவசரமாக வீட்டுக்குள்போக வேண்டியிருந்தபொழுது, தாயார் தன்குழந்தையைப்பார்த்து "கண்மணி, அணில், காக்காய் முதலியன வற்றலண்டை வராமல் பார்த்துக்கொள்" என்று சொல்லிப்போனாள்—தாயார் உள்ளேசென்றதும், குழந்தை "அணிலே, அணிலே, அம்மா இல்லே இப்போ ஓடிவந்து வத்தலைத்தின்னு" என்று அழைத்தது. அணிலுக்கு அதுதேவை என்றும் அதைத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நாப்பழக்கமாய்ச் சொல்லிற்று. ஆனால் அது தெரிந்ததாய் தன் குணத்திற்கேற்ப அக்குழந்தையை இதற்காகக் கண்டிக்கவும் கூடும்; மெச்சவும் கூடும்;—இம்மாதிரியான சுபாவத்தைச் செம்மைப்படுத்திப் பக்குவமாகச் செய்வது பெற்றோரது கடமையாகும். இன்னும் இக்காலத்திற் பிறர்செய்வதைப்பார்த்து அப்படியே தாமும் செய்யக் குழந்தைகள் முயலுகின்றன. செருப்புகளை மாட்டிக்கொள்வதும், கற்களைப்பொறுக்கிவைத்துக்கொண்டு சுவாமியென்றும் பூ அர்ச்சனை செய்வதென்றும் விளையாடுவதும், "நான் அம்மா, நீ குழந்தை, நான் ஸ்நானம்பண்ணிவருகிறேன், நீ வீட்டைப்பார்த்துக்கொள், நான் சமைத்துப்போடுகிறேன்" என்று இம்மாதிரி சொல்லிப் பொழுது போக்குவதும், பகல்முழுவதும் ஓடியாடி இரவில் நன்றாய் நித்திரை கொள்வதும் அவர்களுடைய முக்கியவேலையாக இருக்கின்றன. இதற்காகவே, குழந்தைகளுக்குப் பொம்மைகளும், மரப்பாச்சிகளும் விளையாட்டுச்சாமான்களும் வாங்கிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தலக்ஷியத்தை நன்றாக உபயோகிக்கும்பொருட்டு நவீனமுறையில்

நாகரிகமனிதர்கள் அவைகளுக்குப் பலவிதரூபமுள்ள அழகான மரக்கட்டைகள் துண்டுகள் முதலியவைகளைக்கொடுத்துப் பிற்காலத்துக்கு உபயோகமுள்ள வீடு கட்டுதல், இயந்திரங்களைக் கூட்டுதல் ஆகிய தொழில்களுக்கு அடிகோலுகின்றார்கள். இவைதவிர, குழந்தைகளுக்குக் கதைகள் கேட்பதில் தீராத ஆசைஉண்டாகிறது. இக்கதைகள் மூலமாய் அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கமும், நற்புத்தியும் ஏற்படும்படியாய்ச் செய்யலாகும். அவர்கள் இளம்பருவத்திற் கேட்கும் கதைகள் பிற்காலத்தில் அவர்களுக்கு வெகு உபயோகமாக ஏற்படும். இளம்பருவத்தில் நாம்சொல்லும் விஷயங்கள், பசுமரத்தில் ஆணிபதிவதுபோல், அவர்கள் ஞாபகத்திற் பதியும். நம்முடைய முற்காலத்துத் தாத்தா கதைகள் எல்லாம் இம்மாதிரி ஏற்பட்டவையே. காரணகாரிய வைப்பு, வீரம், உதாரம், நன்னெறி, மனிதசுபாவம் முதலியன இவைகளைக்கேட்பதால் ஏற்படுகின்றன. இவை விநோதமாயும் சிரிப்பை உண்டுபண்ணக்கூடியனவாயு மிருக்கவேண்டும். குப்பையைத்தோண்டிய குருவிக்கதையைக் கேட்டிராதவர்யார்? ஒரு ஈ மெய்ம்மறந்து கர்வங்கொண்டு தன்பெயர் யாதெனத் தெரியாது இடர்ப்பட்டு, ஒவ்வொன்றின் இடத்திலும்போய்க் கேட்டுக் கடைசியாக ஒருகுதிரைபரிகசிக்கச்சிரித்ததனால் தெரிந்துகொண்டதாம். அதுகுதிரையைப்பார்த்துக்கேட்கும்போது பின்வருமாறு சொல்லியது:—"குழகுழகன்னே, கன்னின் தாயே, தாயைமேய்க்கிற ஆயா, ஆயன்கையிற் கோலே, கோலைவளர்த்த கொடிமரமே, கொடிமரத்தில்வாழும் கொக்கே, கொக்குவாழுங் குளமே, குளத்தில்வாழும் மீனே, மீன்பிடிக்கிறவலையா, வலையன்கையிற் சட்டியே சட்டிவனைகிறகுசவா, குசவன்குண்டில் இருக்கிற மண்ணே, மண்மேலிருக்கும் புல்லே, புல்லைமேய்கிற குதிரையே, என்பெயரை எனக்குச்சொல்லமாட்டாயா? இப்படிக் கன்றுமுதற் பதினோராவதாகக் குதிரையிடம்போய்க் கெஞ்சிக்கேட்டபொழுது, அது சிரித்து ஈ, ஈ, ஈ என்று கனைத்ததாம்—உடனே ஈக்குத் தன்பெயர் ஞாபகம் வந்துவிட்டதாம்—இம்மாதிரிக்கதைகளைக் கேட்கக் குழந்தைகள் வெகு ஆனந்தம் அடைகின்றனர். நர்ஸரி ரைம்ஸ் என்றபாக்கள் ஆங்கிலநாட்டிலு முண்டு.

சிறுகுழந்தைப்பருவம்.

மூன்று வயதுக்கு மேல் ஐந்து வயதுவரை குழந்தைகளின்குணம் கொஞ்சம் மாறுபடுகிறது. பிறர் உரிமைகள் எவை, தன் உரிமைகள் எவை என்பதை மெல்லத் தெரிந்துகொள்ளுகின்றனர்; கேட்டகேள்விகளுக்கு உரிய பதிலைக்கொடுக்கும் சக்தி ஏற்படுகிறது; பெரியவர்கள் சொல்வதையறிந்து அதன்படி நடக்கமுற்படுகின்றனர்; இடைவிடாமல் இது என்ன? அது என்ன? அது என்ன பிரயோஜனம், இது எங்கேயிருந்து வந்தது? என்று கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். பலசமயங்களிற் பெரியவர்கள் புத்திமுட்டிப்போகும்படி கேள்விகளைக் கேட்டுவிடுவார்கள்; தனது வயதுக்கு ஒப்பானவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாட ஆவலுடையவர்கள்; இவைகளே இச்சிறுகுழந்தைகளின் தன்மையும் அவர்கள் கற்கும் விஷயங்களுமாகும்; இவர்களைக் கற்பிப்பவர் யாவர்?

உபாத்தியாயர்கள்.

இவர்களுக்குக் கல்விபுகட்டிச் சரியானமார்க்கத்திற் செலச்செய்யும் பாக்கியம்வாய்ந்தவர்கள் அவர்கள் தாய்மார்களே. தாயாரின்கதி எப்படியிருக்கிறது? தாய் நல்லபகுத்தறிவுள்ளவளா யிருக்கலாம்; உலகவழக்கங்களி லனுபவம்பெற்றவளாயிருக்கலாம். ஆனால் எழுதப் படிக்கத்தெரியாமலிருக்கும்; மேன்மேலும் தன்னறிவை விசாலிக்கச் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கலாம். பிள்ளைவளர்க்கத்தெரியாதவளாக இருக்கலாம். இன்னும் நம்நாட்டிற் பெண்களுக்குக் கல்வி தேவையா இல்லையா என்பதைத் தர்க்கித்துவரும் காலமாயிருக்கிறது! காத்தியாயனியும், கற்கியும், மைத்திரேயியும் மலிந்தநன்னாடன்றோ நம்நாடு!! தற்கால ஆங்கிலப்படிப்பு அவர்களுக்குவேண்டிய அவசியமில்லையாயினும் நம்நாட்டு இதிகாச, புராண, வேதாந்தவிஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வதால் நன்மையேபயக்கும். அந்தோ, அவ்வறிவு நம் பாட்டி, தாய்மார்களோடுபோக, நம்காலத்தவர்களுக்குத் தற்காலத்துப் பொய்க்கதைகளில் தான் கவனம் மிகுதியாகச்செல்லுகிறது. நம் தாய்கள், பாட்டிகள், குழந்தைகளுக்குத் தேகஅசௌக்கியமாயிருந்தால்,

உடனே கைம்மருந்துகொடுத்துக் குணப்படுத்துவார்கள். நம் காலத்துப் பெண்களுக்கு அதுதெரியாது; உடனே டாக்டரிடம்போகவோ, அல்லது ஆஸ்பத்திரிக்குப்போகவோதான் வேண்டும். தற்கால வழக்கப்படி தாய்மார்கள் காபிமுதலியன அருந்திப் பட்டுச்சேலைகள் முதலியன கட்டிக்கொண்டு உடம்புதுர்ப்பலமாக இருக்கிறார்கள். மிகுந்தபணமுள்ளவீடாயிருந்தால், குழந்தைகள் எப்பொழுதும் ஒரு ஆயாவிடம் அல்லது வேலையாளிடமிருக்கிறது; உத்யோகஸ்தர் வீடாயிருந்தால் சதா ஒரு வேலைக்காரனே குழந்தைகளைச்சுமந்து பழக்கி வருகிறான்; நடுத்தரவாழ்விலிருப்பவர்களாயிருந்தால், தாய்மார்களுக்குக் குழந்தையை எடுத்துவைத்துக்கொள்ள நேரமே அகப்படாது; வீட்டுவேலைசெய்யவேண்டியிருக்கும். எளியவர்களாயிருந்தாலோ, கேட்கவேண்டியதில்லை. உத்தியோகஸ்தனும், நடுத்தரவாழ்விலுள்ளவனும் எளியவனும் குடும்பசம்ரக்ஷணைக்காகப் பாடுபட்டுச்சம்பாதிப்பதில்தான் தன்காலத்தைச் செலவிடமுடியும். பணக்காரனுக்கோ, தன்மிராசு அல்லது கிராமக்கணக்குவழக்குகளை நிதானிப்பதற்குத்தான் சாவகாசமிருக்கும். ஆகவே சிசுக்களையும் சிறுகுழந்தைகளையும் பயிற்றுவிப்பவர்கள் வேலைக்காரர்களும் அயற்குழந்தைகளுமே. இது கொடுமையினும் கொடுமை! இதற்கு நிவர்த்தியும் உண்டென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆதலின் தற்காலத்திய நம் குழந்தைகள் வீடுகளிற் சரியானபயிற்சியின்றி, வீணேவளர்ந்துவருகிறார்கள்.

குழந்தைப்பருவம்.

ஐந்தாவதுவயதில் குழந்தைகளுக்குச் சாதாரணமாக அக்ஷராப்பியாசம் செய்துவைக்கிறார்கள். இவர்கள் முதலில் எழுத்துக்கள், வார்த்தைகள் வாக்கியங்கள் கற்றுக்கொள்வதிலும், கணக்குப்போடுவதிலும், சித்திரம் வரைதலிலும், இயற்கைச்சம்பவங்களை உற்றுநோக்கி அறிவதிலும் தம் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். வழிகாட்ட ஒருவருமில்லாத வீட்டில் இடர்ப்பட்டதுபோல, இப்பொழுது கஷ்டப்படுவதில்லை. ஒவ்வொருவகுப்புக்கும் ஒரு உபாத்தியாயர் உண்டு, அறைஉண்டு; கட்டில் நாற்காலி உண்டு, எழுதுகோல், கடிதங்கள், புஸ்தகங்கள்உண்டு. தாய்தந்தையர்களும் தம் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பியாய்விட்டதுஎன்று திருப்தியடைந்து

விடுகிறார்கள். இதுமுதல் அவர்களது கடமையும் முற்றிப்போய் விட்டதென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வியில் ஏற்றமடைந்து அதற்குத்தகுந்தபடி வருவாய் அதிகப்படாது இருக்குமிக்காலத்தில், பெற்றோர்கள் படிப்பின் செலவையுத்தேசித்து வருந்திப் "பள்ளிக்கூடத்தில் இது சொல்லிக்கொடுத்தாற்போதாதா, அது சொல்லிக்கொடுத்தாற்போதாதா, இவ்வளவுபுஸ்தகம் எதற்கு, எத்தனைநோட்டுப்புத்தகங்கள், இதெல்லாம் உபாத்தியாயரின்கொடுமை" என்று சிந்திக்கத்தொடங்கிவிட்டார்கள். இப்படியாக, ஒன்பது வயதுவரையிலும் குழந்தைகள் பிரதமப்பள்ளிகளிற் படித்துவருகிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்துகிறவன் ஒரு சிறைச்சாலையை அடைக்கிறவனாகிறான். ஆகையாற் பள்ளிக்கூடங்கள் எவ்வளவு புதிதாக ஏற்பட்டாலும் அது ஒருநாளும் மிகுதியாகாது.

உபாத்திமைத்தொழிற்பழக்கமும் (டிரெயினிங்கும்) உபாத்தியாயர்களும்.

குழந்தைகளின் இளம்பருவத்தையும், இளகும்மனத்தையும், களங்கமற்ற இயற்கையையும் உத்தேசித்தால், அவர்களைப்பழக்கிப் படிப்புச்சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு யோக்கியதையுள்ளவர்கள் சாந்தமூர்த்திகளாகவும் பழுத்த ஞானமுடையவர்களாகவும் குழந்தைகளின் சுபாவத்தை நன்றாயறிந்தவர்களாகவு மிருக்கவேண்டும் என்று விளங்கும். ஆனால் பிரகிருதத்தில் அப்படி ஒருவரும் அப்பள்ளிகளில் அமருகிறதில்லை. சாதாரணமாக வருகிறவர்களுக்குக்கூடப் போதிய பணம் கொடுப்பதற்கு அகப்படுவதில்லை. இப்பள்ளிகளுக்கு வேலைக்கு வருகிறவர்கள் பெரும்பாலும் மேல்வகுப்புக்கு மாற்றப்படாதவர்களும், மேல்வகுப்பிற்சேர்ந்து வாசிக்க வலிமையற்றவர்களுமாகவே யிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேர்வழிகளைக்கொன்றவன் அரைவைத்தியன் என்பார்கள். நமது ஆசிரியர்கள் தொடக்கத்திற் சில பள்ளிகளிலிருந்து அனுபவம்பெற்றால்தான், பள்ளிக்கூடங்களைப் பரிசீலனை செய்பவர்களால் உபாத்திமைத்தொழில் பழக்கும் (டிரெயினிங்) பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே முதல் முதலாகக் குழந்தைகளுக்குச்சொல்லிக்கொடுப்பது எத்தகைய உயரிய அரியவேலைஎன்பதை அறியாதவர்களே பிரதமப்பள்ளிகளில் ஆசிரிய

ராக நியமனம் பெறுகிறார்கள். அவ்வாறுநியமனம்பெற்றவர் சில ஆண்டுகள்சென்றபின்னர், உபாத்தியாயத்தொழில்பழக்கும் (டிரெயினிங்) பள்ளிக்கூடங்களிற்போய்க் குழந்தைகளைப்பயிற்றுவிக்கும் வித்தையைக்கற்றுவருகின்றனர். இவர்கள் அன்னத்தையும் ஆவையும்போலக் கற்றுவருகின்றனரோ? அல்லது கிலத்தையும் கிளியையும்போலக் கற்றுவருகின்றனரோ? அன்றேல், இல்லிக்குடம், ஆடு, எருமை, பன்னாடை இவைபோன்று கற்றுவருகின்றனரோ? என்பது அப் பள்ளிக்கூடத்துத் தலைமையுபாத்தியாயரைப்போன்றவர்களுக்குத்தான் நன்றாய்த்தெரியும். ஆனால் ஒன்று எல்லாருக்கும்தெரியும். அது அவர்களின் வேலையின்உயர்வுக்கேற்ப அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுபடவில்லையென்பதாம். வருகிறசம்பளத்தில் தானும், தன் குடும்பத்தாரும் வயிறுநிறையச்சாப்பிடுவதா? அல்லது குழந்தைகளின் கல்யாணம், படிப்புமுதலியவைகளை உத்தேசித்துப் பணம் மீத்துவைப்பதா? அல்லது பின்னால் திட்டமாய் ஏற்படும் வயோதிககாலத்தை உத்தேசித்துப் பணம்சேர்ப்பதா? இல்லை, தன் அறிவை விசாலப்படுத்துவதற்காகவேண்டிய புத்தகங்களைவாங்கிப் படிப்பதற்காவது, அல்லது மற்ற இடங்களுக்குச்சென்று அங்குள்ள அபூர்வ, விசேஷ விஷயங்களைக்கண்ணுற்று வருவதற்காவது, செலவழிப்பதா? உபாத்தியாயர்களின்பொருட்டு அவர்களுக்குவேண்டியபுஸ்தகங்களைக் கூட வாங்கிவைக்கத் திறமில்லாத பள்ளிக்கூடங்கள் மலிந்தகாலமாக வன்றோ இக்காலம் இருக்கிறது!! பள்ளிக்கூடத்தலைமையுபாத்தியாயர்களும், நடத்துபவர்களும் புத்தகசாலையிற் பள்ளிக்கூடப்பிள்ளைகளுக்கு அத்தியாவசியமாகவேண்டிய ஒரு சில புத்தகங்களை வாங்கி வைப்பதைத்தவிர, உபாத்தியாயர்களின் தேவையை உத்தேசித்து அவர்களுக்குத்தகுந்த புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் வரவழைக்கிறார்களில்லை. அப்படியாராவது செய்திருப்பினும், அங்குள்ள உபாத்தியாயர்கள் அவைகளை உபயோகிப்பதுமில்லை. உற்சாகமும் ஊக்கமும் இருவருக்கும்வேண்டும். அப்படி ஒற்றுமையாய் உழைத்தால்தான், பள்ளிக்கூடங்களுக்குச்செல்லும் சிறுவர்கள் லாபமடைவார்கள். எல்லாம் பணமில்லாக்குறையாலேதான் வருகின்றன. பிரதமக்கல்வி மற்றெல்லாக்கல்விக்கும் அடிப்படையாக இருப்பதாலும், எல்லா ஜனங்களுக்கும் இன்றியமையாததாகையாலும், அதன்

பொருட்டாகச் செலவழிக்கவேண்டியபொருளுக்கு ஒருகுறைவும் வராமற் பாதுகாத்து, அதைச் சரிவரநடத்துவது எந்த ராஜாங்கத் தாருக்கும் முதற்கடமையாகும். பிரதமக்கல்வியைப்பயிலும் குழந்தை களே பின்னாட்களில் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக்கருதி அரசு நடத்துபவர்களாய் வருவார்கள். ஆதலின் அவர்களை வெகுஜாக்கிரதை யாகக் கவனித்துவரவேண்டும்.

குழந்தைகளின் மனோதத்துவம்.

மேல்நாடுகளில் இப்பிரதம சிக்ஷைக்காக வரும் குழந்தைகளின் மனோதத்துவத்தைப் பரிசிலனம் பண்ணுவதற்காக அனேக சங்கங் கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளில் அனேகர் வெகு உற்சாகத் துடன் உழைத்துத் தங்கள் ஆராய்ச்சிகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத் துக்காட்டுகின்றனர்; பத்திரிகைகளிற் பிரசுரம் செய்கின்றனர். இம் மாதிரியாக நம் தமிழ்நாட்டிலும் பல உபாத்தியாயர் சங்கங்கள் ஏற் பட்டுத் தக்கபடி உழைத்துத் தமிழ்மக்களின் குழந்தைகளின் மனோ பாவமும் மனோதத்துவமும் எம்மாதிரி இருக்கின்றன என்பதை அறிய முயலவேண்டும். பிறநாட்டுப் பத்திரிகைகளைப்படித்து அவர் கள் முறையை நம் ஆராய்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் துணைக்கொள்ள லாமோ அவ்வளவு தூரம் எடுத்தாளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பள்ளிக்கூட அதிகாரிகளிடமிருந்துபெறவேண்டும். ரூசோ, பிரீபல் முதலியவர்கள் எழுதிய குழந்தைகளின் மனோதத்துவ நூல்களைக்கற்கவேண்டும். புதிதாகச் சமீபகாலத்தில் மாண்டசாரி முறை என்று ஒன்று உலாவுகிறது. அது இடாலி தேசத்தில் உண் டாகி அமெரிக்காவில் மிகுதியும் பரவிவருகின்றது. இங்கிலண்டு தேசத்திலும் சிறிது சிறிது இது பரீக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. நம் நாட்டில் இன்னும் இது சிலபள்ளிக் கூடங்களுக்குக்கூடத் தெரிந்த பாடில்லை. நாகரிகமம் பாட்டில் புதியவிஷயங்கள் ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனிமுதலிய நாடுகளில் உற்பத்தியாகி, பிறகு அமெரிக்காவில் பரவி, அதன்பின்னர் இங்கிலண்டுக்கு வருமென்றும் அதற்கப்புறமே நம் நாட்டுக்கு அவை வருமென்றும் சொல்லுவார்கள். இந்தக்காலத் துக்குள் முதலில் சொல்லிய தேசங்களில் இவை மாறுபாடடைந்து விடுகின்றன. ஆகவே நாம் மறுபடியும் புது முறைகளைப்பற்றிக்

கேட்பதற்குப் பல்லாண்டுகள் செல்லும். தற்காலத்தில் நம்மவர்கள் பேசிக்கொள்ளும் கிண்டர்கார்டன் என்பதும் இப்படி வந்ததே. கிண்டர்கார்டன் என்பவை ஜெர்மன்பதங்கள் - இத்தொடருக்கு "குழந்தைகளின் தோட்ட" மென்று அர்த்தம் இது சென்ற நூற்றாண்டின் மத்தியகாலத்தில் ஏற்பட்டது - நட்கிராமாந்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் இது இன்னும் ஒரு நவீனமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்டசாரி என்ற பெயரையே அனேகர் கேள்விப்பட்டதில்லை. முக்கிய முனிசிபல் நகரிலுள்ள, ஒரு ஹைஸ்கூலில் அம்முறையைப்பற்றிய புஸ்தகங்கள் ஏதாவது அகப்படுமா என்று கேட்டதற்கு, பெயரே தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவற்றால் நான் சொல்லுவதென்னவென்றால், முன்னேற்றத்தில் நாம் பின்னிற்காமலிருக்க வேண்டுமானால், பிறநாட்டுப்பத்திரிகைகளை வாசித்து, அவர்கள் முறைகளை ஆய்ந்தறிந்து, நமக்குச்சாதகமா யுள்ளவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, நம்தேவைக்குத்தக்கபடி புதுமுறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்பதேயாம்.

உபாத்தியாயர்களின் நிலை.

பிரதமபாடசாலை உபாத்தியர்களுக்கு இன்னும் ஒருகஷ்டமிருக்கிறது. அவர்களிடம் வரும் குழந்தைகள் பற்பலதாரதம்யங்களை உடையன. பணக்காரன் வீட்டுக்குழந்தைகளும் எளியவன் வீட்டுக் குழந்தைகளும் உத்யோகஸ்தன் வீட்டுக்குழந்தைகளும் அவ்வேபடிப் பதற்கு வருகிறார்கள். சிலர்புத்திக் கூர்மையுள்ளவர்களாக விருக்கலாம்; சிலர்புத்திமட்டாக உள்ளவர்களாயிருக்கலாம்; சிலர்புத்தியில்லாதவர்களாக விருக்கலாம். எளியவர் வீட்டுப்பிள்ளைகள் முழு ஆகாரமற்றவர்களாயிருக்கலாம். ஒருவகுப்பில் ஒருபாத்தியாயருக்கு இப்படியாக இருபத்தைந்து குழந்தைகளும் இருக்கலாம். இவர்களுக்கோ பொதுப்படையாகப் பாடங்களைக் கற்பிக்கவேண்டும். தலைமையுபாத்தியாயருக்கோ குறித்தகாலத்தில், ஏற்படுத்தியிருக்கிற பாடங்களை முடித்துக் காட்டவேண்டும். வகுப்புபாத்தியாயரோ சாதாரணப் படிப்புள்ளவராய்த்தானிருப்பார். பாவம், அவர் வேலைமிகவும் கஷ்டமானது. குழந்தைகளின் தாரதம்மியத்தை உணர்ந்து அவரவர்களுக்கு உரித்தான முறையை அனுசரித்துப்போதனை செய்ய வேண்டும்.

தேக ஆரோக்கியப்பரிசீலனம்.

இவர்களின் தேகக்கூறுகளைப் பரிசோதித்து, அப்பொழுதுக்கப் பொழுது ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி சிகிச்சைசெய்ய வைத்தியர்கள் ஏற்படவேண்டும். மற்றநாகரிக நாடுகளில் இவ்வழக்கம் அனுபவத்திலிருக்கிறது. நம்நாட்டிலும் இதைப் பற்றி இப்பொழுது பேசிவருகிறார்கள். வைத்தியரின் துணையிருந்தால் உபாத்தியாயரின் வேலை வெகு சுலபமாக ஆய்விடும். ஒருசிறுவன் புத்திசாலியாய் வாசித்து வந்தான். திடீரென அவன் மட்டியாய்த்தோன்றினான். உடனே அச்சிறுவன் தந்தை அவனை வைத்தியரிடம் அனுப்பிப் பரீக்ஷித்தார். அச்சிறுவனுக்குத் தொண்டையிலும் காதிலும் ஏதோசிக்கு இருப்பதாய்த்தெரிந்தது. உடனே வேண்டிய சிகிச்சையும் நடந்தது மறுபடியும் அவன் புத்திசாலியாய்ப் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். ஆகவே குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. பம்பாயில் Childrens Health & welfare (குழந்தைகளின் தேகாரோக்கியத்தைக் கவனித்தற்கேற்பட்ட) சங்கத்தின் மூலப்பொருளை உத்தேசித்து, அவர்கள் தங்களுக்கு நன்கொடையாகக்கிடைத்த நல்முத்துமாலைகளை ஒரு பெரிய லாட்டரியாக விநியோகிக்கக் கூட்டினார்கள். அதில் அவர்களுக்கு ஏழுலக்ஷ ரூபாய்க்குமேல் பணம் பிரிந்ததாம். ராஜாங்கத்தாரும் இது விஷயத்தில் நன்முயற்சி எடுத்துவருகிறார்கள். நமது ராஜதானியிலும் இப்படிப்பட்ட சங்கம் சமீபத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதற்குக் கிளைச்சங்கங்களும் தோன்றியிருக்கின்றன. எல்லாப்பள்ளிகளிலும் (Medical inspection) (வைத்திய பரிசோதனை) சிறுவர்களுடைய தேகபாதுகாப்புக்காகச் செய்யும் முயற்சியில் சர்க்கார் உதவிபண்ணுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் நம்நற்காலத்துக்கே. சர்வகலாசங்கப்பட்டம் பெற்றவர்களெல்லாம் இது விஷயத்தில் சிரத்தைகாட்டிப், பிறருக்கு இதன் நன்மைகளை எடுத்துச்சொல்லித் தனவந்தர்களைப் பணம்பெரிதும் உதவச்செய்தும் தாங்களும் பிறரும் இச்சங்கங்களுக்கு அங்கத்தினராயமர்ந்தும் உழைக்கவேண்டும்.

போதனாமுறை.

எந்தப்பருவமாயினும் குழந்தைகளைப் பரிபாலிப்பதில் முக்கியமாய்ப் பிரம்பினாலடித்தல் அதட்டுதல், முதலிய பயங்கரமான வழிகளை அனுசரிக்காமல், அவர்களை அன்பாய் ஆதரிக்கவேண்டும். நம் நாட்டில் "அடியாதமாடுபணியாது" என்று ஒருபழமொழி வழங்குகிறது. அது மாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் உண்மையே. குழந்தைகள் மாடுகளல்ல. குழந்தையினுடைய உயரிய புத்திசாலித்தனத்துக்கு உவமையானது வேறொன்றுமில்லை. இன்னும் "அடித்து வளர்க்காதபிள்ளையும் முறுக்கிவளர்க்காத மீசையும் செவ்வையாகா". என்றும் கல்வி என்கிற பயிருக்குக் கண்ணீர் என்கிறமழைவேண்டும். என்றும் வேறு சிலபழமொழிகளும் உலவுகின்றன. ஒழுக்கத்தில் பொறுக்கமுடியாதபடி தவறிநடந்தால்தான், தண்டனைசெய்ய ஆலோசிக்கலாமேதவிர, மற்றப்படி தண்டிக்கக்கூடாது. "Spare the rod, spoil the child" அதாவது பிரம்பை மீத்துக் குழந்தையைப்பாழாக்குதல் என்பது முற்காலத்திய வழக்கம். இப்பொழுது "Spoil the rod & spare the child" (அதாவது குழந்தையை மீத்துப்பிரம்பைப் பாழாக்கவேண்டும்) என்பதே நீர ஆராய்ந்த கொள்கையாக இருக்கிறது இதுவே சரியானமுறை.

சில எண்கள்

இனிக்குழந்தைப் படிப்பின் சம்பந்தமாக நம்ராஜதானியில் கிடைக்கக்கூடிய சில எண்களைப்பற்றி விசாரிப்போம். நம்ராஜதானியில் 279 பட்டணங்களும் 53835 கிராமங்களுமிருக்கின்றன. ஜனத்தொகை 20382955 ஆண்களும் 21022449 பெண்களுமிருக்கிறார்கள். அதாவது ஆறுலக்ஷத்துக்கு மேல் பெண்கள் மிகுதியாகவிருக்கிறார்கள். 32009 பிரதம பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் ஒவ்வொரு பிரதமபள்ளிக்கூடம் கூட ஏற்பட்டபாடில்லை. கட்டாய இலவச ஆரம்பப்படிப்பு அவசியமென்றும் மிகுந்தபயனைத் தரக்கூடியதென்றும், அது இல்லாதிருத்தல் இந்தியநாகரிகத்துக்கும் ஆங்கில நாகரிகத்துக்கும் ஒருபெரிய குறையென்றும், பத்துவருஷங்களுக்குமுன் காலஞ்சென்ற கோபாலகிருஷ்' கோக்கலே பலவிதமாக எடுத்துரைத்து, அதை அமுலுக்குக்

கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஆலோசனை சபைகளில் மன்றாடினூர். முன்னைவிட இப்பொழுது அதிகப்பள்ளிக்கூடங்களும் உபகரணங்களுமிருக்கின்றன; ஆயினும் இது இன்னும் சமுத்திரத்தில் பெருங்காயம் கரைத்தமாதிரிதானிருக்கிறது. சென்றவருஷம் மார்ச்சுமீ 31௳ யன்று பிரதமபள்ளிக்கூடங்களில், சர்வகலாசங்கப்பட்டம் பெற்றவர் 10 பேர்களும், இருபத்திரண்டாயிரத்து எழுபத்துமூன்று உபாத்திமைப்பழக்கம் பெற்றவர்களும் பட்டமும் உபாத்திமைப் பழக்கமும் பெருத 35528 பேர்களும் உபாத்தியாயர்களாயிருந்தார்களாம். அதாவது நூற்றுக்கு அறுபதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குழந்தைகளின் படிப்பு எப்படிப்பட்டது என்று தெரியாதவர்களேயாம். இது மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்கது. இன்னும் ஐந்துக்குமேல் ஒன்பது வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகள் 769118 பேர்களே வாசித்துக்கொண்டிருந்தனராம், நடுத்தரப்பாடசாலை, காலேஜ்கள் முதலிய இடங்களில் வாசித்தவர்கள் உள்பட மொத்தம் 1566552 வித்தியார்த்திகளே யிருந்தனராம். அதாவது ஒரு ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு இருபத்தைந்துபேர் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப்போகும் வயதுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்வது ஒருகொள்கை அதன்படி பார்த்தால் சாதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கவேண்டியவர்களில் நூற்றுக்குப் பதினைந்துபேர்களே படித்துவருகிறார்கள். இதுவும் மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விஷயமாகவிருக்கிறது. தற்காலத்தில் நம் நிலையைச் செம்மைப்படுத்தி, உலகத்து நாகரிக சமூகத்தார்களின் முதல்வரிசையில் ஒரு ஸ்தானம் பெறுவதற்குத் தமிழர்களாகியநாம் பாடுபட்டேவேண்டும். இம்மாதிரி செய்வதில் நமக்கு விருப்பம் இருக்கிறது என்பதைக்காட்டி ஊக்கத்துடன் முயற்சித்து வந்தால், நம்மையாளும் காருண்ணிய கவர்ன்மெண்டாரும் நம்முடன் ஒத்துழைத்து நாம் சீர்பெறச் செய்வார்கள். வேண்டிய வேண்டியாங்களிக்கும் எல்லாம் வல்லஈசன் நமக்கு அருள்புரிவாராக.

K. C. வீரராகவையர்,

M. A., L. T., F. C. S.,

சர்க்கார்க்கலாசாலை கும்பகோணம்.

"மறுபிறப்பு" உண்டென்பது இந்துமதக்கொள்கையா! அல்லது புத்தகமதக் கொள்கையா!

நமது தென்னாட்டு சங்க மருவிய பல நூல்களில் "மறுபிறப்பு" உண்டென்று கூறியிருப்பதாக உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருப்பதை யாவருமறிந்திருக்கிறார்கள் நமது "சைவமதம்" "வைஷ்ணவமத" மாகிய இந்து மதஸ்தரும் "மறுபிறப்பு உண்டென்றே விசுவசித்து வருகிறதையும் நாமெல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், ஆதியில் கடவுளாலேயே தரப்பட்ட ஆதிநூலாகிய 'இருக்கு' வேதமென்னும் நூலில் மறுபிறப்பைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறதா வென்று நமது தென்னாட்டின் தென்கலை, வடகலைகளிலும், மேனாட்டுக் கலையிலும் மிகுந்த தேர்ச்சியடைந்து மகாபண்டிதர்களெனப்பட்டம் பெற்ற யாவராயினும் ஆராய்ச்சி செய்திருப்பாராயின் அவ்வாராய்ச்சியை இப்பத்திரிகையின் மூலமாய் வெளியிடும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். ஏனெனில் உண்மையையறிவது கற்றோர் கடனன்றோ.

பங்காளதேசத்தில் வடகலையில் வல்லுனராகிய "சிஷீர் குமாரர் கோஸ்" என்பவரால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்த "The Hindu Spiritual Magagine" என்னும் பத்திரிகையில் மேற்சொன்ன ஆதிநூலாகிய "இருக்கு" என்னும் வேதநூலில் "மறுபிறப்பைப்பற்றிப் பேசவேயில்லையென்று எழுதிவந்ததை அமெரிக்கா தேயத்துக்கலைவல்லோரெல்லாம் கண்ணுற்று மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து இவ்வுண்மையை விசாரிக்கப்புகுந்து மேற்சொன்ன பத்திராதிபரைக்கேட்க, அவர் மறுபிறப்பைப்பற்றி இருக்குவேதத்தில் யாதொன்றும் சொல்லவேயில்லையென்று அந்த அமெரிக்கா நாட்டின் கலைவல்லார்களுக்கு வெகுவிரிவாயெடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

அப்பத்திராதிபர் சொல்வது உண்மையாயின் நமது இந்துமதஸ்தர் மறுபிறப்பு உண்டென்று அனுசரித்தல் தகுமா? "மறுபிறப்பு" உண்டென்று வாதித்தது சமணமதமன்றோ? ஆதிசிவமதத்திலும் வைஷ்ணவமதத்திலும் "மறுபிறப்பு" என்டென்னுங்கொள்கைவந்து குடிகொண்டதெவ்விதம்? நமது இந்தியநாட்டுக் கலைவல்லார்களில் யாரேனும் இதன் உண்மையை விளக்கி இப்பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,

ச. உடையார்.

இந்துநேயன்.